

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):
Jeg er ikke vidende om, hvorvidt de har kommenteret udkastene til de lovforslag, som nu er til behandling, men jeg vil selvfølgelig gerne vende tilbage til spørgeren om dette.

Kl. 11:47

Formanden:

Ønsker fru Ida Auken at stille et supplerende spørgsmål?

Kl. 11:47

Ida Auken (SF):

Jeg vil bare spørge, om ministeren ikke synes, at det er en god idé at få deres kommentar til det her, når nu det faktisk var på baggrund af deres meget hårde kritik, at man sidst afviste lovforslagene i den form, som de havde. Er det så ikke en god idé at få dem ind igen?

Kl. 11:47

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:47

Kl. 11:47

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jo, men der har jo i den offentlige debat været kommentarer fra de pågældende personer, der stadig væk deler noget af den kritik, der blev fremført sidste år. Det er netop også derfor, jeg her i min afslutning siger, at vi jo har forelagt det her for Juridisk Specialudvalg, der siger, at de ikke finder, at den kritik, der blev fremført, er rimelig, i betragtning af at man holder sig inden for det råderum, der er givet.

Kl. 11:48

Formanden:

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11.49).

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v. (Ophævelse af revisionsbestemmelse).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 27.02.2008).

Kl. 13:01

Forhandling**Første næstformand** (Svend Auken):

Mødet er genoptaget.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Troels Christensen.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Loven om indhentelse af børneattester har vist sig at være rigtig nyttig. Selv om der er tale om en administrativ byrde, har høringsparterne jo tilkendegivet, at lovens gode formål til fulde opvejer disse byrder. Jeg har faktisk også selv i en idrætsforening siddet og skullet håndtere de her børneattester og var også lidt bekymret i starten, men når man først kommer ind i at håndtere det, er det faktisk til at overkomme, og det har mange andre jo også taget til sig, har det jo vist sig.

I selve lovovervågningsredegørelsen konkluderer det, at der er sket en styrkelse af indsatsen over for seksuelle overgreb mod børn. Skoler og daginstitutioner, dagtilbud, idrætsforeninger osv. har fået et bedre grundlag for at sikre, at der ikke ansættes personer, der har været involveret i seksuelt misbrug eller andre overgreb på børn.

Så ganske kort vil jeg sige, at på grundlag af de indkomne høringssvar indstiller kulturministeren, at en revision af loven, som ellers skulle ske i indeværende samling, bortfalder, og det er Venstre også enige i.

Kl. 13:03

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg siger tak. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Lise von Seelen.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Lise von Seelen (S):

Det er jo rigtigt, hvad der lige er blevet sagt, nemlig at loven om indhentelse af børneattester har vist sig at være et godt instrument, og det kan vi kun glæde os over. Derfor vil det også

være naturligt, at den revisionspåtegning, der er i loven, tages bort.

Den anden ændring, som ikke er en lovændring, men en ændring i bekendtgørelsen om, at man i stedet for, at det er 2 ugers faste opgaver sammen med børnene, nedsætter terminen til 1 uge, synes vi er en rigtig god idé, fordi vi selvfølgelig har og skal have fokus på, at de børn, der overgives i andres varetægt, også trygt kan være der, og der er det her en god foranstaltning.

Når vi så har givet de lovmæssige rammer, er der stadig rigtig meget for praksisfeltet at arbejde med. Vi ved godt, at der ude i praksisfeltet er brug for konstant undervisning, konstant tilførsel af ny viden om, hvad det er for nogle signaler, man skal kigge efter, i forbindelse med at børn og unge er i trygge rammer, når de er overgivet til andre mennesker. Det er selvfølgelig noget af det, som vi hele tiden skal følge med i, nemlig om vi lever op til, at omgivelserne har de rigtige forudsætninger for at kunne løse opgaven.

Jeg hæfter mig ved, at der i rigtig mange af høringsvarene jo gives udtryk for, at loven er et godt instrument, men der skrives også i bemærkningerne, at der er områder, hvor loven ikke er fuldt implementeret. Der skrives også, at der på visse områder godt kunne være en større præcisering af, hvilke persongrupper vi peger på, når man kan indhente børneattester. Så det betyder, at vi Socialdemokrater vil foreslå, at ministeren lover, at der medio 2010 laves en praksisundersøgelse af det.

Når vi nu tager revisionsbestemmelserne bort, kunne vi så ikke, når der er gået et par år, lave en undersøgelse af, hvordan det her område kommer til at lægge sig til rette, så vi kunne følge med i, om omgivelserne stadig væk har de rigtige forudsætninger for at kunne leve op til det her vigtige område? Hvis det viser sig, at vi skal være yderligere præcise i forhold til at beskrive, hvilke grupper vi skal pege på, når der skal kunne indhentes attester, vil vi kunne blive klogere på det i løbet af et par år.

Så vi vil altså gerne foreslå, at der om et par år laves sådan en praksisundersøgelse, og det vil vi bede ministeren kommentere senere her i behandlingen, og vi håber meget, at der vil vise sig en positiv tilgang til, at vi på den måde støtter op om at stryge revisionsbemærkningen og i stedet for om et par år får en undersøgelse af, om tingene udvikler sig i den rigtige retning.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

I sin enkelhed går dette lovforslag ud på at opheve den revisionsbestemmelse, der ved lovens ikrafttrædelse blev indføjet, og det er egentlig ganske enkelt at forholde sig til i dag. Dansk Folkeparti har ikke nogen indvendinger imod, at denne bestemmelse slettes. Jeg synes så alligevel, det også er relevant i dag at benytte lejligheden til at se på, hvordan loven har virket, siden den blev vedtaget i 2005.

Der er blevet indhentet 617.000 attester, hvoraf 65 har været positive. I 2007, hvor det var godt 171.000 attester, som blev indhentet, har det vist sig, at der var 28 positive attester, hvoraf de 6 er fundet i ganske almindelige idrætsforeninger. Jeg synes, det er fint at få sat tal på, og meget tyder jo også på, at loven virker efter hensigten, og at mange foreninger er blevet klar over nødvendigheden af sådan en lov, samt at krænkerne så også holder sig fra job med børn og unge nu, hvor de ved, at de skal have rent mel i posen.

Men desværre ved vi jo også, at der er krænkere, som formår at snige sig udenom og finder ud af, at det er bedst at finde nye klubber, som de så kan agere i. Og selv om man overordnet må sige, at denne lov har virket efter hensigten, så må man jo også i samme åndedrag sige, at hver en positiv børneattest er en for meget. Derfor er det vigtigt, at der fortsat er meget fokus på området og på information i idrætsklubber og foreninger, som har med børn og unge at gøre, om, at det er meget vigtigt, at man også får indhentet disse attester, for selv om det er lovpligtigt, viser det sig jo, at der stadig er steder, hvor man faktisk ikke er klar over, at det er et lovkrav. Ofte er det almindelig uvidenhed og et spørgsmål om, at mange ledere måske gennem mange år har kendt trænerne og ikke haft mistanke om noget som helst og derfor ikke har tænkt på, at trænerne også skulle tjekkes.

For at sikre sig bedst muligt bør der egentlig i hver klub tages en drøftelse af selve proceduren omkring det her, og jeg finder det meget fint, som det skitseres, at der i nogle klubber to gange årligt, f.eks. lige før sæsonstarterne, indhentes en ny attest på trænerne og ledere, for hvis det bliver almindelig rutine, er det jo ikke et spørgs-

mål om mistænkeliggørelse, for når der ved ansættelsen udtrykkes ønske om, at man indhenter en attest på en enkelt person, så er det jo ens for alle, og så ved man, hvad man har at rette sig efter. Børneattester giver jo ikke sikkerhed for, at intet ulovligt finder sted, og det synes jeg er meget vigtigt at vi også husker på i dag, for børneattesterne fanger jo kun dem, som har en dom i forvejen, og ikke dem, som er sluppet fra deres ugeringer, f.eks. ved hyppige klubskifter, som jeg nævnte tidligere.

For Dansk Folkeparti er det meget vigtigt, at der i en tid, hvor der er meget fokus på lovovertrædelser i forbindelse med børn og unge, fortsat skal være en påskønnelse af og en debat om vigtigheden af, at der er mennesker, ja, meget ofte er det jo egentlig ildsjæle, som bruger energi og tid og ofte måske også endda arbejder ulønnet med vores børn og unge i foreningslivet. Vi ser jo gymnastikinstruktører, spejderledere, fodboldtrænere, ja, mange, mange flere, som af et stort hjerte bidrager positivt til dannelsen af mange børn og unge og er med til at give dem oplevelser til hverdag og på lejre, f.eks. på fodboldskoler. Det er helt unikt. Disse mennesker skal virkelig have anerkendelse for deres indsats, og det er vigtigt, at man ikke ser spøgelse alle vegne. Det skal være helt legitimt at give et barn et kram, hvis det er faldet, og efterfølgende også tage fat på barnet og trykke det på skulderen osv. og trøste, hvis der er nogen, der har hjemve om natten osv., uden at der skal lægges mere i det.

For Dansk Folkeparti er det vigtigt, at det store fokus på mulige krænker ikke må hæmme den daglige kontakt mellem træner og barn, og det er vigtigt at slå fast, at den allerstørste part af ledere ikke melder sig som ledere for at krænke børnene.

Så vil jeg godt afslutningsvis bede ministeren om efterfølgende måske at kommentere det spørgsmål, jeg har. Man ser, at lovgivningen jo indbefatter børn under 15 år, og jeg har fornemmet, at der har været et problem omkring, at de ikke skal aflevere attester som sådan, men vi ved, der er mange børn, som er hjælpeinstruktører. De er under 15 år. Hvordan forholder vi os til dem – for det er da vist et lille problem i nogle kommuner, som siger, at man så fratager de 15-årige mulighederne for at gå ud og være frivillige idrætsledere. Jeg synes jo netop, at det er sådan et lidt sundt tegn, at nogen er interesseret i at aktivere sig selv ude i foreningerne for måske senere hen at blive ledere og trænere osv.

Alt i alt må jeg sige, at vi selvfølgelig støtter det her lovforslag, men vi vil ligesom Socialdemokraterne også meget gerne have, at man bliver ved med at have fokus på det her og ser, om der er ting, der skal følges op og eventuelt også skal ændres på sigt.

Kl. 13:11

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Når vi behandler det her forslag, synes jeg, det er vigtigt at slå fast, at børneattester jo ikke er nogen garanti for, at børn ikke bliver udsat for overgreb. Hvis vi virkelig vil gøre en indsats dér, er det her kun et meget, meget lille skridt – og selvfølgelig et udmærket skridt, har det vist sig – men det store skridt ville jo være, at man havde en bedre normering i de offentlige tilbud, hvor der arbejdes med børn, i daginstitutioner, skoler osv., så man kunne sikre, at der var en tæt kontakt, og at der var flere voksne og mere tid til at give mere opmærksomhed på, hvad der egentlig foregår de steder, hvor børn og voksne omgås.

Der vil også være brug for et bedre beredskab lokalt til at få øje på de faresignaler, man skal være opmærksom på, og til at styrke et system, så man kan hjælpe ofrene for eventuelle overgreb. Århus Kommune er ganske godt på vej.

Alligevel har vi jo også historier fra kommuner, hvor de har et godt beredskab, for det er jo ikke altid, at en krænker har en børneattest, det er jo ikke altid sådan, at man har været straffet; måske er det første gang, man begår et overgreb af den her art. Så derfor er der en masse andre ting, der skal til også, hvis man virkelig vil gøre noget for at sikre børn mod seksuelle overgreb.

Man skal også styrke uddannelsen af de folk, der arbejder med børn og unge, så de ved, hvad det er, de skal holde øje med, så de ved, hvad det er for nogle faresignaler, man skal kunne se, og hvornår de er der.

Man skal have en bedre behandling af de krænkede og i virkeligheden også af krænkerne, fordi der jo ofte er tale om folk, der selv har haft problemer af den art i deres barndom.

Nu har den her lov så virket i 2 år, og der har været mange positive tilbagemeldinger på det. Det, som nogle af tilbagemelderne bl.a. siger, er, at de synes, det er godt, at loven bliver overvåget, fordi det er en meget, meget vigtig balance,

vi skal finde her, mellem at beskytte vores børn og beskytte den enkeltes retssikkerhed. Som fru Karin Nødgaard f.eks. var oppe at sige, skal det jo ikke være forbudt at give et barn et kram, det skal ikke være forbudt at have fysisk berøring med børn, når man arbejder med børn. Vi må vide, hvad det er, vi har at gøre med, og den enkelte, der arbejder med børn, skal jo også føle sig tryk og sikker i sit job. Så der er en balance, vi skal være opmærksomme på, så vi ikke mistænkeliggør folk unødigt.

Så har jeg også kigget på det her med, hvordan vi kunne sikre det med at overvåge loven. Jeg havde egentlig overvejet, om vi ikke skulle have en ny revisionsparagraf, så vi ved, at vi skal have loven op til gennemsyn en gang til, for hver gang vi har sådan en overvågningsperiode, bliver man jo opmærksom på nogle ting, som man måske gerne vil have ind i loven eller måske gerne vil have ud af loven, og derfor kunne det være en idé at indsætte en ny revisionsparagraf. Men jeg er da også meget villig til at gå med på den anden plan med, at vi sørger for, at loven bliver fulgt, at vi stadig væk følger det nøje op, og at vi f.eks. i 2010 får endnu en runde om, hvordan loven så virker.

Noget andet er, at nogle af de ting, der er blevet gjort opmærksom på, synes jeg lige vi skal vende i udvalget. Jeg vil i hvert fald gerne have undersøgt det lidt. Skal det f.eks. kun være dem under 15 år? Når vi nu snakker om folk, der arbejder med psykisk udviklingshæmmede, var det måske en idé at kræve børneattester også af folk, der skal arbejde med dem.

Er det en god idé at kigge på andre grupper også? Er det måske en god idé at tage nogle grupper ud? Når man arbejder med børn og unge, hvor forældrene er med hele tiden, er det så nødvendigt, at folk skal aflevere en børneattest? Det spørger FOF f.eks. om.

Så er der spørgsmålet om sagsbehandlingstiden, som ser ud til at være et problem nogle steder, hvor der skal ageres hurtigt, når man skal på lejrskole eller sommerkoloni og sådan noget. Der må altså gøres et eller andet, så vi kan sikre, at hvis man vil have de der børneattester og det skal fungere, så skal det også kunne gå rimelig tjept at få fremskaffet dem i tide.

Kl. 13:16

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Henriette Kjær.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative er utrolig glade for, at forslaget ikke kræver nogen ændringer. Det viser nemlig, at ministeren havde set rigtigt i første omgang, at det var det helt rigtige at indføre det her forslag om børneattester.

Alle vi, der har børn, vil jo gerne være sikre på, at vi trygt kan sende dem af sted i daginstitution, i skole, til spejder eller forskellige sportsaktiviteter, uden at de bliver krænket, og uden at vi behøver at sidde og være nervøse for, at der foregår noget, som ikke burde foregå.

Jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at der, på trods af at vi har indført de her regler, og at de, der bliver ansat, ved, at de bliver tjekket, altså stadig er mennesker, som tidligere har krænket børn, der søger ind i forskellige job, hvor de skal have med børn at gøre, og hvor de ved, at man skal lave en børneattest på dem. Det undrer mig meget, men det betyder, at der er brug for det stykke lovgivning, vi står og behandler i dag.

Det er jo ganske rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører sagde, og SF's ordfører var også inde på det, at det selvfølgelig ikke er nok, at vi skal indhente attester, vi skal som forældre være opmærksomme på de signaler, vores børn sender til os, og vi skal selvfølgelig også være sikre på, at personalet de forskellige steder, hvor der er børn, kan aflæse en situation og opfange, hvis der sker noget mistænkeligt, hvis nogen pludselig er meget væk alene med nogle børn og helst ikke vil have, at der går andre med osv. Der er nogle helt gængse regler, som selvfølgelig bør følges. Jeg mener også, at enhver kommune selvfølgelig skal have et beredskab for, hvad de skal gøre, hvis den ulykkelige situation skulle opstå, at en af deres ledere eller pædagoger har forgrebet sig på et barn.

Vi ved desværre, at de børn, der bliver krænket, ofte er svage børn. Det er børn, der ikke har noget selvværd, som sjældent har opbakning i hjemmet, som måske har et dårligt sprog, som har svært ved at sige fra, og som ikke går hjem og fortæller om episoden. Det betyder, at vi som samfund bliver nødt til at gå ind og være med til at afhjælpe det her problem, og der synes jeg, at den model, vi har fundet her, er med til at sikre, at vi får færre børn, der bliver udsat for krænkelser. Og bare vi opfanger ét barn og undgår at ét barn bliver krænket, så har vi jo nået rigtig meget. Det viser sig så endda, at loven faktisk får

fat i en del mennesker, som potentielt kunne være krænkere over for børnene.

Så vi Konservative er altså meget tilfredse med, at lovforslaget nu bliver fast praksis ved ansættelse af medarbejdere, der har med børn at gøre.

Kl. 13:19

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så går vi videre, og den næste er De Radikales ordfører.

Han er her ikke, så den næste efter ham bliver hr. Per Clausen.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Når vi behandler det her forslag, er det selvfølgelig vigtigt at have det udgangspunkt, at det at bekæmpe og undgå krænkelse af børn er en meget vigtig opgave. Så er det blevet sagt af flere her i dag, at det har den her lov om indhentelse af de her attester også ført til, altså, det har ført til, at færre børn er blevet krænkede.

Nu har jeg læst den redegørelse, der er lavet på baggrund af arbejdet med lovrevisionen, og hvis man læser den, vil man jo se, at det ved vi ikke noget om. Det fremgår overhovedet ikke af redegørelsen, at det skulle være undersøgt, om det har haft den effekt, at der er færre børn, der er blevet krænkede, end der var, før den her lov blev vedtaget. Ja, vi har end ikke en opgørelse af, hvor mange det var før, og hvor mange det var efter.

Det er rigtig, at en række af høringsparterne mener, at det har haft en positiv effekt, og der er også en enkelt – tror jeg – der anfører, at det har ført til en grundigere debat ude omkring i foreningerne, at der er den her paragraf, fordi man så kommer til at snakke om det. Det står selvfølgelig i modsætning til den frygt, vi havde, nemlig at det kunne føre til præcis det modsatte resultat, nemlig at man ville sige, at nu har man de her attester, og så behøver man ikke at bruge meget mere tid på det. Det ville jo, som flere i dag også har været inde på, være ret katastrofalt, eftersom man jo ikke har nogen sikkerhed for, at attesterne forhindrer, at der sker krænkelse.

Vores første synspunkt for at sige, at der stadig skal være en revisionsparagraf i loven, er altså, at en af de forudsætninger, man lægger ind i debatten, nemlig at det har virket, at det har hjulpet på det, der er problemet, nemlig krænkelse af børn, ved man ikke ret meget om. Men det andet, vi til gengæld godt ved, er, at der er

en række konkrete vanskeligheder i det frivillige foreningsliv med at leve op til det her, og at der også i foreningslivet er en række ønsker om ændringer. Disse ønsker om ændringer går ganske vist i forskellige retninger, og så er det jo bekvemt at sige, at så holder vi op med at revidere loven, og så gør vi ingenting.

Det er selvfølgelig rart at høre, at Venstres ordfører i sin egen idrætsforening har fundet ud af, hvordan man fornuftigt og godt administrerer de her regler. Det er jo en god ting, at lovgiverne selv er i stand til at administrere de love, de vedtager.

Et andet problem er altså, at vi faktisk synes, at der bliver rettet en lang række relevante kritikker mod det her. Det er vel også interessant, synes jeg, at høre en række af de vel ikke uvæsentlige høringsparter i det her, Ungdomsringen f.eks., som fastholder, at de mener, at det er vigtigt, at der finder en kontinuerlig evaluering sted, hvorfor det anbefales ikke at ophæve revisionsklausulen. Jeg er godt klar over, at rent lovteknisk skal vi behandle en revisionsklausul nu, fordi det er nu, den skal behandles. Men man kunne altså indsætte en igen. Det samme siger Dansk Ungdoms Fællesråd, og de siger, at loven om børneattester repræsenterer en stor indgriben i det frivillige foreningsliv på børne- og ungdomsombudets virke, både administrativt og identitetsmæssigt, og at de så er bekymrede for, at man ved at fjerne revisionsklausulen mister sikkerheden for, at loven kontinuerligt evalueres i forhold til sit formål og sin indvirkning. Det mener jeg faktisk at Dansk Ungdoms Fællesråd har ret i. Jeg mener, de også har ret i, at vi befinder os i en tid nu, hvor stort set alle frivillige foreninger har store vanskeligheder med at skaffe det fornødne antal aktive frivillige. Det samme siger Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd. De mener ikke, at loven fungerer optimalt, og de vil altså også gerne beholde en mulighed for, at loven løbende revideres.

Enhedslisten er derfor i udgangspunktet negativt indstillet over for det forslag, der her ligger fra ministerens side, men det er naturligvis muligt, at vi i Folketingets videre arbejde kan finde en model, der sikrer, at vi får en revision af den her lov med jævne mellemrum, sådan at den ikke bare bliver en automatisk del af den måde, som vi ude i foreningerne ser det frivillige arbejde på, nemlig at sådan en lov må vi have, men at vi hele tiden vurderer, om det er en nødvendig lov, og om vi kan opnå effektive re-

sultater med hensyn til at bekæmpe krænkelse af børn på anden vis.

Kl. 13:23

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det ministeren.

Kl. 13:23

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for den – synes jeg – meget positive modtagelse af det her lille, men vigtige lovforslag.

Overgreb mod børn er en af de uhyrligste former for overgreb, der overhovedet kan finde sted. Børn og unge er forsvarsløse, hvis et voksent menneske griber ind i deres integritet og fysisk krænker dem. Derfor har det her lovforslag været med til både at sikre opmærksomhed om problematikken og også forhindre, at dømt pædofile er kommet i nærheden af børn.

Der er foretaget rigtig mange undersøgelser af det her. Alle som en viser, at hvis man først har begået overgreb mod børn én gang, har man – hvis ikke man bliver kureret for det – en sygdom, som gør, at man har lyst til at begå overgreb en gang til. Så det, at vi har fået lavet et sådant register og en sådan forholdsregel, som gør, at det skal undersøges, om man er dømt for pædofili, gør jo, at vi for det første præventivt sikrer, at de dømt pædofile bliver holdt ude af foreningerne, bliver holdt væk fra arbejdet med børn og unge, og for det andet sikrer, at de, som er så dumme, at de alligevel søger ind – det er 62 af slagsen, siden vi gennemførte forslaget – fuldstændig bliver holdt ude og isoleret fra børn og unge. Der er slet ikke nogen tvivl om, at det betyder, at vi har forhindre overgreb på børn og unge alene af de 62 pædofilidømte, som vi har holdt ude af foreningerne, men det har også været præventivt for de mange andre, som slet ikke har søgt ind, fordi vi gennemførte det her lovforslag.

Det er klart, som flere ordførere også har været inde på, at sådan et lovforslag ikke skal stå alene. Det er en hel palet af initiativer, man skal tage ude lokalt. Det kræver engagement, det kræver en politik for området, det kræver ledere, forældre og børn, som er opmærksomme på den problematik, som kan ødelægge og invalidere børn for resten af deres liv. Derfor har det her også betydet, er det min erfaring, at man ude i foreningerne, ude på arbejdspladserne, har taget det her problem så seriøst, at man de fleste steder har lavet en politik for området. Den vil jeg da opfordre til at man hele tiden ajourfører og hele tiden arbejder med.

Et par ordførere, den socialdemokratiske ordfører og også SF's ordfører, var inde på, om man skulle lave en slags praksisevaluering af det. DF var også positiv med hensyn til at se på det igen om et par år. Det er jeg også, så jeg vil godt tilkendegive her fra talerstolen, at vi vil gennemføre en sådan praksisevaluering om 2-3 år. Det betyder, at vi ser på, hvordan det her fungerer også om 2-3 år, for det er vigtigt, at vi hele tiden er opmærksomme på problematikken, og at vi hele tiden eksponerer den her problematik. Jo mere opmærksomhed der er om det, jo mere betyder det så, at man ude omkring på arbejdspladserne og i foreningerne selv kan gennemføre de nødvendige foranstaltninger, så man kan undgå flest mulige overgreb mod børn og unge.

Men igen, tak for de mange venlige bemærkninger. Vi vil selvfølgelig under udvalgsbehandlingen svare på alle de spørgsmål, der er til det her lovforslag.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg beder lige ministeren om at blive stående.

Fru Lise von Seelen for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Lise von Seelen (S):

Jeg vil gerne kvittere med, at jeg er rigtig glad over, at ministeren så positivt tilkendegiver, at sådan en undersøgelse kan finde sted, når vi er kommet et par år længere hen. Det er glædeligt, og det er godt for det her område.

Så kan jeg bidrage til ministerens humør også, for når jeg tænker på, at så mange udtalte sig konstruktivt og positivt om forslaget, kan jeg sige, at jeg glemte, at jeg på De Radikales vegne skulle sige, at de også støtter forslaget. Så jeg kan bidrage til ministerens gode humør, også på De Radikales vegne. Tak.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 13:27

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er altid i godt humør. Det her gjorde mig bare i endnu bedre humør. Så tak for bemærkningen.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis fru Karin Nødgaard ønsker ordet, bedes hun trykke på knappen.

Kl. 13:27

Karin Nødgaard (DF):

Nu kommer den, den sad fast. Undskyld, men det gjorde den altså.

Jeg skulle bare lige spørge ministeren vedrørende det, jeg nævnte før, om der er en problematik. Er ministeren bekendt med en problematik omkring de unge mennesker, der er under 15 år, og som er aktive som idrætsledere i foreninger osv., for de skal jo ikke stå med en børneat-test? Har vi en problematik der? Hvis der er kommuner, der siger, at jamen så undlader vi helt at have unge under 15 år som hjælpeinstruktører osv., så synes jeg egentlig, at vi har et lille problem. Jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med det.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):
Ministeren.

Kl. 13:28

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):
Tak for spørgsmålet. Jeg undskylder, at jeg glemte at svare på det, for det blev også nævnt af fru Karin Nødgaard under hendes ordførertale.

Jeg har aldrig hørt om den problematik før. Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at jo flere unge mennesker, der vil være foreningsledere og trænere, jo bedre. Der er helt klart, vil jeg tro, i hundredvis i hvert fald, måske endda i tusindvis, af 13-14-årige, der også er ledere og trænere ude foreningerne, og som er gode eksempler for mindre børn. Så jeg vil undersøge, om der er en problematik, man skal tage stilling til. Jeg har ikke hørt om problemet før.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):
Så siger vi tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af dopingfri idræt. (Informationsordning for motions- og fitnesscentre).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 27.02.2008).

Kl. 13:29

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Troels Christensen.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Anti Doping Danmark skønner, at mellem 10.000 og 50.000 danskere er misbrugere. Det er fortrinsvis mænd under 40 år, og de er motionister, og de kommer i motions- og fitnesscentre i hele Danmark.

Dette lovforslag er med til at opfylde den handlingsplan, Kulturministeriet sammen med Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse offentliggjorde her i januar måned.

Lovforslaget stiller et konkret forslag om at indføre en informationspligt og en mærkningsordning. Brugere af motions- og fitnesscentre skal på en synlig måde i centeret informeres om det pågældende centers indsats over for dopingbekæmpelse, altså om centeret har indgået en aftale med Anti Doping Danmark om, at der kan gennemføres dopingkontrol på stedet.

Det er glædeligt, at Anti Doping Danmark allerede har fået fri adgang til ikke mindre en 107 fitnesscentre, som er tilknyttet Dansk Fitness & Helse Organisation, som dermed er med til at tage ansvar for dopingspørgsmålet og medvirke til, at der dyrkes dopingfri idræt i Danmark.

Den store landsdækkende kæde fitness dk udtrykker i sine dopingregler, at du som medlem af fitness dk er underlagt regler fra Anti Doping Danmark. Det vil bl.a. sige, at du til enhver tid skal lade dig teste, hvis du bliver udpeget til at afgive en prøve, og at man altså allerede her lever op til dette lovforslags hensigter om en informationspligt for motions- og fitnesscentre. Pligten gælder ikke kun for de kommercielle centre, men også for dem, der drives af DIF og DGI og af firmasporten. Paraplyorganisationen er blot gået foran med et godt eksempel.

Misbrug af præstationsfremmende stoffer, altså doping, er blandt motionister et stort sundhedsproblem. Det kan man ikke kontrollere sig ud af, men der er behov for oplysning – megen og intensiv oplysning. Lad os håbe, at denne lov om pligtig information og fitnesscentres samarbejde med Anti Doping Danmark dels får motionister, der er misbrugere, til at tænke sig om, dels vil påvirke de centre, der endnu ikke har valgt at træde ind i ordningen. Så har vi taget